

λων, Ὁρτάκιοι, Κουρούτσεσιε καὶ Βαφεσχωρίου). Ἐκ τούτων ἐπεκύρωσεν, εὐρύστα κατὰ πάντα συμ-
φώνους τῷ Κανονισμῷ, τοὺς λογαριασμοὺς 18 ναῶν
καὶ 4 σχολείων. Παρέπεμψεν εἰς τὸ Δ. Ε. Μ. Συμ-
βούλιον διὰ δεδικαιολογημένων αὐτῆς ἐκθέσεων
τοὺς λογαριασμοὺς 12 ναῶν (Πατριαρχικοῦ, Βλα-
χερινῶν, Ευλοπόρτης, Σαρμασκίου, ἁγίου Νικολάου,
ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἁγίου Μηναΐψωμαθείων,
Ἑλπίδος, Χριστοῦ Γαλατᾶ, Παναγίας Διπλοκιο-
νίου, ἁγίου Νικολάου καὶ Παναγίας Νεσχωρίου)
καὶ 4 σχολείων (Ἐγρικαπίου, Σαλματουδρουκίου,
Βαλατᾶ καὶ Βαφεσχωρίου). Μέχρι τέλους τοῦ ἔτους
1887 μένουσιν ἐκκρεμεῖς οἱ λογαριασμοὶ 1 σχολῆς
(Ἐξ-μαρμαρων) καὶ 6 ναῶν (Τζιβαλίου, Ποτηρᾶ,
Καφφατιανῆς, Κουρούτσεσιε, Ὁρτακιοὶ καὶ ἁγίου
Νικολάου Νεσχωρίου).

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω δημοσιευμένης στατιστι-
κῆς γίνεται δῆλον ὅτι ἐπιτροπαὶ ἐκκλησιῶν τινων
ἔτι καθυστεροῦσι τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν· καθ' ὅς
δμως ἔχομεν εὐχάριστους πληροφορίας, αὗται θέ-
λουσι σπεύσει νὰ συμμορφωθῶσιν ἐντὸς μικροῦ τῷ
κανονισμῷ, συμφώνως πρὸς ὅσα ἐν προηγουμένοις
φύλλοις τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐγρά-
ψαμεν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΔΙΑΡΚΕΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΚΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Δίκη τῶν Ἀρχιερατικῶν Καθεδρικών.

Συμπληροῦντες τὴν σειράν τῶν εἰς τὴν οἰκὴν
ταύτην ἀναγομένων ἐγγράφων, ἅτινα ἐδημοσιεύ-
σαμεν, ἐκδίδομεν σήμερον καὶ τὸν πρὸ εἰκοσιπεν-
ταετίας ἐκδοθέντα βακφίον (ἀφιερωτήριον), ἔχοντα
οὕτως:

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν βακουφικῶν ὑποθέσεων Ἀλλῆ Σατῆ
ἐφένθη Ζαδὲ Σεῖτ Μεχμέτ Καδρῆ ἐφένδης ἐπιθεωροῦ
(Τ. Σ.) Ἐσ-σεῖτ Μωχαμμέτ Καδρῆ.

Αἴτιον τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος ἐγκύρου
ἐγγράφου εἶναι τὸ ἐπόμενον:

Ὁ κ. Σαράντης υἱὸς Τρανίκου Διαμαντῆ, ὑπὸ κ. οὐ-
μανὸς καὶ ὀρθόδοξος, κατοικῶν ἔξω τοῦ Γαλατᾶ, παρὰ τὸ
Σταυροδρόμιον ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἑλ Χὰτῆ Χουσεῖν Ἀγᾶ, καθη-
γητῆς τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἱετρικῆς Σχολῆς, ἐνεργεῖ δι' ἐκτενὸν
μὲν αὐτοπροσώπως, διὰ δὲ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ἑλένην, θυγα-
τέρα Κωνσταντῆ Ἀλέκου, κατοικοῦσαν ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ ὡς
πληρεξούσιος, καθὰ ἀπεδείχθη διὰ τῆς μαρτυρίας δύο ἀξιοπύ-
στων μαρτύρων γνωσκόντων αὐτήν, τοῦ Κωνσταντῆ Ἀντωνίου
ἀμπατζῆ καὶ τοῦ Ἀντωνίου Κωνσταντίνου γραμματέως, ἐμ-
φανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ ὑψηλοῦ σεβαστοῦ ἱεροδικαστηρίου ὁμο-
λόγησε καὶ ἐξέθετο τὰ ἑξῆς ἐπὶ παρούσῃ τοῦ Ἀθανασίου Κων-

σταντῆ ὑπὸ κ. οὐμανοῦ, ὃν διώρισε καὶ κατέστησεν ἐπι-
στάτην (μουτεβέλλη) πρὸς ἐγγράφῃ ἐν τῷ κώδικει τῶν ἐπομέ-
νων ἀφιερωμάτων (Ἐβκῆφ).

Δυνάμει ἀφιερώσεως ἐγκύρου καὶ σαφοῦς ἀφιέ-
ρωσα δι' ἐμαυτὸν μὲν αὐτοπροσώπως τὰ ἐπόμενα:

Γῆπεδον τελείας ἰδιοκτησίας (μουλκι) κείμενον ἐν Ἐπι-
βάταις, χωρίῳ τοῦ παρὰ τὴν πρωτεύουσιν καλῶς Μετρῶν, καὶ
περιοριζόμενον ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐκ τοῦ γανίου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τῷ
ὀνόματι «Χάνιον Γρηγορίου», ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐκ τοῦ κατωτέρω
ἀναφερομένου γανίου, ὅπερ εἶναι ἰδιοκτησία τῆς ἐντολῆς καὶ
συζύγου μου Ἑλένης Κωνσταντῆ καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν δύο μερῶν
ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ. Τὸ γῆπεδον τοῦτο κατέχω ἀγοράσας παρὰ
τῆς μὴ συμπαρισταμένης ἐνταῦθα μητρὸς μου Εὐφροσύνης
Σαράντη καὶ πληρώσας τὸ ὀρισθὲν ἀντίτιμον αὐτοῦ, ὡς δια-
λαμβάνει ὁ ἀνὰ χεῖράς μου ὑπὸ χρονολογίαν 24 Σεβὰλ ἐνεστῶ-
τος ἔτους τίτλος (χοτζέτ), φέρων τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφήν
τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κατὰ κράτος Ρούμελης καὶ πρώην πρώτου ἀνα-
κτορικοῦ Ἰμάμου, σαρβόλογιωτάτου Σαῖτ Χατζῆ Μουσταφᾶ
Ἰτζέτ ἐφένδη.

Οἰκίαν λιθοκτιστον, ἣν δυνάμει ὑψηλῆς ἀδείας ἀνήγειρα
ἐκ βάλθρων ἰδὶα ἑκπλήρη ἐπὶ τοῦ ὡς ἀνωτέρω γῆπεδου, περιλαμ-
βάνουσαν ἄνω μὲν ἑξ δωματίων, κάτω δὲ ἐν μέγα δωματίον, ἐν
μαγειρείῳ, κήπον ὀπωροφόρον τε καὶ μὴ δένδρων, σταῦλον καὶ
δύο αὐλίας θύρας.

Τρεῖς λίθινα μαχαζεῖα κάτωθι τῶν εἰρημένων ἄνω δω-
ματίων.

Οἰκίαν ὑλίνην τελείας ἰδιοκτησίας (μουλκι), κειμένην ἐν
τῷ αὐτῷ χωρίῳ, συνορεύουσιν ἀπ' ἐνὸς μὲν μετὰ τῆς οἰκίας
τοῦ ἐξ Ὑψωμαθείων Ἰωάννου Ἀγγέλου, ἀπ' ἑτέρου δὲ μετὰ
τῆς οἰκίας τῆς Μαρίας Γεωργίου, συζύγου Ἰωάννου Σαράντη
καὶ ἀπὸ τῶν δύο ἄλλων μερῶν μετὰ δημοσίας ὁδοῦ, περιλαμ-
βάνουσιν ἄνω καὶ κάτω ἑξ δωματίων, αἵθουσιν, μαγειρείον,
ἀπόκωτον, αὐλὴν καὶ αὐλείαν πύλιν. Τὴν οἰκίαν ταύτην κατέ-
χω ἐξ ἀγορᾶς καθὰ διαλαμβάνει ὁ ἐν χερσὶ μου τίτλος (χοτζέτ)
ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ζη-λ-καδὲ 1269, φέρων τὴν ὑπογραφήν
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ τότε ναζή τοῦ εἰρημένου καλῶς Μεχμέτ
Ἀρήφ ἐφένδη Μουτῆ Ζαδὲ.

Ἐκ δὲ τῶν καλλιτέρων μου πραγμάτων δέκα γιούκιον, ἥτοι
δύο χιλιάδας πουργία γροσίων, ἅτινα καὶ ἀπεχώρισα καὶ διέ-
κρινα· ἔτι τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα καὶ σκεύη μου εὐρισκόμενα ἐν τῇ
εἰρημένῃ λίθινῃ οἰκίᾳ: ἥτοι 40 κλίνης σιδηρᾶς· 40 κλινωστρω-
μνὰς μαλλίνας· 40 προσκεφάλια· 40 σινδόνας· 80 ἐφαπλώ-
ματα ἀνὰ δύο δι' ἐκίστην κλίνην· δέκα μεγάλας τραπέζας· 40
καθέκλας· 20 ξύλινα ἀνάκλιτρα· 1 ὥρολόγιον μέγα ἐντελὲς
μετὰ θήκης· 1 ὥρολόγιον σημαίνον τὰς ὥρας· 150 τρυβλία·
20 κιασίδες τοῦ ζωμοῦ· 2 μεγάλους χαλκίνοους λεβήτας ζυγι-
ζοντας τὸ ὅλον ἐκατὸν ὀκκάδας· 10 μεγάλας χύτρας μετὰ τῶν
ἐπικαλυμμάτων αὐτῶν· 20 σαχνίδια μετὰ ἐπικαλυμμάτων καὶ
1 μεγάλην λεκάνην πρὸς πλύσιν.

Ὡς πληρεξούσιος δὲ τῆς ρηθείσης συζύγου μου ἐν γανίον
ἰδιοκτητον (μουλκι) κτήμα αὐτῆς, γνωστῆς χωρητικότητος,
κείμενον παρὰ τὸν κήπον τῆς προμνησθείσης λίθινῃς οἰκίας καὶ
συνορεῖον ἀπ' ἐνὸς μετὰ τοῦ κήπου τούτου, ἀπ' ἑτέρου μετὰ
τῶν μαχαζείων τοῦ Χαρίτωνος καὶ τοῦ Ἀθανασίου καὶ ἐκ τῶν

ἄλλων δύο μερῶν μετὰ δημοσίας ὁδοῦ καθὰ διπλασιάζουσιν ὁ ἐν χειρὶ μου τίτλος (χοτζέτ) φέρων χρονολογίαν 21 Σεπτεμβρίου 1278 καὶ σφραγίδα καὶ ὑπογραφὴν τοῦ ναίτη τοῦ καζῆ τούτου Σάιτ Μεχμέτ Ρουστῆ ἐφένδη, ἡ ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ αὐτοῦ τίτλου σημειώσεις ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός, φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν καὶ σφραγίδα τοῦ αὐτοῦ ναίτη, καὶ ἑταῖρος τίτλος (χοτζέτ) ὑπὸ χρονολογίαν 26 τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ ὑπογεγραμμένος καὶ σφραγισμένος παρὰ τοῦ ἰδίου ναίτη.

Οἱ δὲ ὅροι, καθ' οὓς αὐτοπροσώπως τε καὶ ὡς πληρεξούσιος ἀφιέρωσα τὰ ἀνωτέρω εἶναι οἱ ἐξῆς:

Ἡ εἰρημένη λιθίνη οἰκία νὰ χρησιμεύῃ ὡς εκπαιδευτήριον πρὸς ἐκμάθησιν κεντημάτων καὶ ραπτικής, ἐν ᾧ νὰ διαιτῶνται νυχθημερὸν τεσσαράκοντα ἄπορα ἀνήλικα καὶ ὄρφανὰ τέκνα ὀρθόδοξων христиανῶν, ἐπιθυμούντα νὰ μάθωσι τὴν τέχνην ταύτην.

Τὰ προμνησθέντα τρία μαγαζεῖα, τὰ κεῖμενα κάτωθι τῆς οἰκίας ταύτης, ἡ προδιληφθεῖσα ξυλίνη οἰκία καὶ τὸ γάνιον νὰ ἐνοικιῶνται διὰ χειρὸς τοῦ ἐπιστάτου δι' ἐγκύριον ἐνοικιάσεως, ἐπίσης καὶ τὸ εἰρημένον χρηματικὸν νὰ τοκίζεται διὰ χειρὸς τοῦ ἰδίου δυνάμει πράξεως ἱεροδικαστικῆς πρὸς 11 1/2 τὰ δέκα ἢ πρὸς 5 τὸ πούγγιον. Ἐκ δὲ τοῦ τόκου καὶ τῶν ἐνοικίων, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐπισκευάζονται καὶ ἐπιδιορθοῦνται τὰ διληφθέντα εκπαιδευτήριον, τὰ μαγαζεῖα, ἡ ξυλίνη οἰκία καὶ τὸ γάνιον, τὸ ὑπόλοιπον νὰ φυλάττεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου.

Νὰ διορισθῶσιν ἐκ μὲν τῶν γυναικῶν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους τέσσαρες διδασκάλισσαι ἑμπειροῦ τῆς τέχνης ταύτης, τίμιαι καὶ ἀπολαύουσαι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν христиανῶν, ὅπως διδάξωσιν εἰς τὰ ἐν τῷ εκπαιδευτηρίῳ τούτῳ διατεταγμένα τεσσαράκοντα μικρὰ κοράσια τὴν τέχνην ταύτην, καὶ τρεῖς ὑπηρετρίαι· ἐκ δὲ τῶν ἄρρένων τοῦ αὐτοῦ ἔθνους εἰς θυρωρὸς ἀπολαύων ὡτάυτης τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν христиανῶν, οἵτινες νυχθημερὸν νὰ διακρίνωσιν ἐν τῷ εκπαιδευτηρίῳ καὶ αἱ μὲν τέσσαρες διδασκάλισσαι νὰ διδάσκωσι τὰ τεσσαράκοντα μικρὰ κοράσια τὴν ραπτικὴν καὶ τὰ κεντήματα, αἱ δὲ τρεῖς ὑπηρετρίαι νὰ καθαρίζωσι τὸ εκπαιδευτήριον, νὰ μαγειρεύωσι διὰ τῶν τροφίμων τῶν ἀγορασθησομένων ὡς ἔπεται ἐκ τῶν εἰρημένων εἰσοδημάτων· νὰ παραθέτωσι ταῦτα εἰς τὰ κοράσια· νὰ πλύνωσι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ ἐνὶ λόγῳ ὡς ἄλλαι μητέρες νὰ ἐκτελῶσι πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπηρεσίαν· ὁ δὲ θυρωρὸς καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν ἀπὸ πρωῒας νὰ ἀνοίγῃ καὶ τὸ ἐσπέρα νὰ κλείῃ τὴν θύραν τοῦ εκπαιδευτηρίου καὶ νὰ ἐκτελῇ πᾶσαν ὑπηρεσίαν τοῦ εκπαιδευτηρίου, ἣν αἱ διδασκάλισσαι ᾔθελον τῷ ὑποδείξει. Ὡς ἀντιμισθίον δὲ νὰ διδῇται ἐκ τῶν εἰρημένων εἰσοδημάτων ἐκαστῇ μὲν τῶν τεσσάρων διδασκαλισσῶν ἀνὰ χίλια γρόσια κατὰ μῆνα, τὸ ὅλον τέσσαρες χιλιάδες, ἐκαστῇ δὲ τῶν τριῶν ὑπηρετριῶν καὶ τῷ θυρωρῷ ἀνὰ 250 γρόσια, τὸ ὅλον 1000 γρόσια.

Τὰ εἰρημένα ὠρολόγια καὶ ἄλλα πράγματα νὰ ᾖσιν ἐν χρήσει ἐντός τοῦ εκπαιδευτηρίου καὶ οὐδαμῶς νὰ ἐξάγονται ἔξω.

Ἡ ἐπιδόρυθσις τῶν εἰρημένων ὠρολογίων καὶ ἡ ἐπισκευὴ καὶ ἀνανέωσις τῶν ἄλλων πραγμάτων νὰ ἐκτελεῖται, τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης γινομένης διὰ χειρὸς τοῦ ἐπιστάτου, ἐκ τῶν εἰρημένων εἰσοδημάτων.

Ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσοδημάτων, δαπανωμένου τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ χειρὸς τοῦ ἐπιστάτου, νὰ ἀγοράζῃται καθ' ἐκαστὴν πρόδειον κρίας, βούτυρον, ὀρούζιον, ἄρτος, λαχανικὰ καὶ ἄλλα τρόφιμα, καὶ νὰ παρασκευάζωνται ἐν τῷ εκπαιδευτηρίῳ φαγητὰ πρὸς τροφὴν τῶν διδασκαλισσῶν, τῶν ὑπηρετριῶν, τοῦ θυρωροῦ καὶ τῶν τεσσαράκοντα κορασίων.

Ἐπίσης ὁ ἐπιστάτης τοῦ βακουφίου δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ν' ἀγοράζῃ, δαπάνη τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσοδημάτων, ἐνδυμασίας τῆς ἐποχῆς θερινᾶς καὶ χειμερινᾶς διὰ τὰ κοράσια.

Ἐκαστῶν τῶν κορασίων τούτων ἐνηλικιωμένων καὶ συζευγνυμένων νὰ χορηγῇται ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσοδημάτων πρὸς παρασκευὴν τῆς προκίβς αὐτοῦ τὸ ποσὸν πέντε χιλιάδων γροσίων καὶ οὕτω νὰ ἀπολύηται τοῦ εκπαιδευτηρίου, εἰσχωμένου ἀντ' αὐτοῦ ἐτέρου ἀπόρου, ἀνηλίκου καὶ ὄρφανου κορασίου ἐκ τῶν πτωχῶν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους οὕτως, ὥστε πάντοτε ἐν τῷ εκπαιδευτηρίῳ νὰ μὴ ὑπάρχωσι περισσότερα ἢ ὀλιγώτερα τῶν τεσσαράκοντα κορασίων. Ἐκν ὁμοίως ἐκτὸς τῶν εἰρημένων τεσσαράκοντα κορασίων, καὶ ἄλλα κοράσια πτωχῶν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἐπιθυμῶσι νὰ ἔλθωσιν εἰς τὸ εκπαιδευτήριον ὅπως διδασκῶσιν τὴν τέχνην ταύτην, καὶ ταῦτα νὰ μὴ ἀποπέμπωνται, ἀλλὰ νὰ γίνωνται δεκτὰ ὑπὸ τὸν ὅρον ὁμοίως τοῦ νὰ μὴ διακυτερεύωσιν ἐν τῷ εκπαιδευτηρίῳ, οὔτε νὰ σιτίζωνται ἢ ἐνδύωνται, ἀλλὰ μόνον νὰ ἐργάζωνται καὶ ἀπέρχωνται τὴν ἡμέραν.

Τὰ εἰρημένα δύο βακούφια ὄντα συνηνωμένα ν' ἀπαρτίσῃσιν ἓν βακούφιον, ἡ δὲ ἐπιστάσις αὐτοῦ ν' ἀνήκῃ ἀμισθὶ ἐν ὅσῳ μὲν ἐγὼ ζῶ εἰς ἐμὲ, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν μου τῇ ἐντολῶσιν καὶ συζύγῳ μου Ἑλένῃ· μετ' αὐτὴν τῷ θεῷ υἱῷ μου Νικολάῳ Ἀρχιεπίσκοπῳ μετ' αὐτὸν τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τῶν ἐγγόνων καὶ διατεγγόνων αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· ἀφ' οὗ δὲ ἐκλείψωσιν ἀπόγονοι αὐτοῦ, τῷ πρεσβυτέρῳ καὶ μεγαλειτέρῳ ἄρρενι ἢ θύλει τῶν ἐγγόνων ἢ μακρᾶν συγγενῶν τῆς ἐντολίδος καὶ συζύγου μου Ἑλένης καὶ τοῦ εἰρημένου Νικολάου· ἐκ δὲ ἐκλείψωσι καὶ οἱ συγγενεῖς ἀμφοτέρων, νὰ διορίζῃται ἐπιστάτης πρόσωπον ἀξιόχρεον ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου καὶ ἐκ τοῦ ρηθέντος ἔθνους.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου νὰ ἐποπτεύωσιν ἀμισθὶ τὸ βακούφιον τοῦτο καὶ νὰ λαμβάνωσι γινώσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἐπιστάτου.

Καθ' ἐκαστον ἔτος νὰ θεωρῶνται οἱ λογαριασμοὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ βακουφίου διὰ τοῦ ἱεροδικαστηρίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου.

Τὸ περίσσευμα τῶν εἰσοδημάτων μετὰ τὴν ἀφάρεσιν τῶν ἐξόδων καὶ μισθῶν νὰ διατίθῃται εἰς ἀγορὰν προσδοφῶρων κτημάτων διὰ τὸ βακούφιον.

Τὸ περίσσευμα τοῦτο μέχρι τῆς ἀγορᾶς προσδοφῶρων κτημάτων νὰ τοκίζεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ γνωστοῦ χρηματικοῦ.

Ἐὰν προϊόντος τοῦ χρόνου καταστῇ ἀδύνατος ἡ τήρησις τῶν ὅρων τούτων, τὰ ἀφαιρώματα ταῦτα νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν πτωχῶν τοῦ ἔθνους τούτου, καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ βακουφίου νὰ δαπανῶνται πρὸς διατροφήν τῶν πτωχῶν τούτων.

Ἡ μεταβολή, τροποποιήσις καὶ ἐπαύξησις τοῦ βακουφίου ἀπόκειται πάντοτε τῇ ἐξουσίᾳ καὶ θελήσει μου.

Ταῦτα, λέγει, αὐτοπροσώπως τε καὶ ὡς πληρεξούσιος ὀρί-
σας καὶ διαταξάμενος παρέδωκα πρὸ ἕξ ἤδη μηνῶν τὸ εἰρημέ-
νον ἐκπαιδευτήριον, τὰ μαγαζεῖα, τὸ ξύλινον χάνιον, τὴν οἰ-
κίαν, τὰ χρήματα καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα τῷ διαληφθέντι
Ἀθανασίῳ, ὅστις παρέλαβεν αὐτὰ καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν
αὐτοῦ ὡς οἱ ἄλλοι ἐπιστάται τῶν βακουφίων.

Ἐπειδὴ ὅμως, κυρωθέντων τούτων ἱεροδικαστικῶς, ὁ ρη-
θεὶς ἀφιερωτὴς αὐτοπροσώπως καὶ ὡς πληρεξούσιος ἀνακαλέ-
σας τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην ἐζήτησε νὰ ἀνχλάβῃ ὑπὸ τὴν κατο-
χὴν αὐτοῦ δι' ἐαυτὸν μὲν τὸ εἰρημένον ἐκπαιδευτήριον, τὰ
μαγαζεῖα, τὴν οἰκίαν, τὰ χρήματα καὶ τὰ πράγματα, διὰ τὴν
ἐντολοδοτίδα δὲ καὶ σύζυγον αὐτοῦ τὸ ρηθὲν χάνιον, ὁ δὲ ρηθεὶς
ἐπιστάτης ἡρνήθη καὶ ἀπεποιήθη νὰ παραδώσῃ ταῦτα, ἐδικά-
σθησαν ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ ἱεροδικαστοῦ τοῦ τόπου τῆς
ἐκδόσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἱερονο-
μικῶν βιβλίων, καὶ ἐζήτησεν ἕκαστος τὴν διάλυσιν τῆς διαφορᾶς
κατὰ τὸ ἴδιον συμφέρον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰρημένος ἱεροδίκης ἐπὶ
παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ ἐνεργοῦντος δι' ἐαυτὸν καὶ
ὡς πληρεξουσίου, ἐδίκασε καὶ ἀπεφάνθη πρῶτον τὸ ἔγκυρον καὶ
δεύτερον τὸ ἀμετάκλητον τῆς ἀφιέρωσεως ταύτης καὶ τὸ θεμι-
τὸν τῶν εἰρημένων ὄρων καὶ διατάξεων, διὰ ταῦτα ἡ ἀφιέρωσις
αὕτη εἶναι ἔγκυρος καὶ ἀμετάκλητος καὶ τὸ ἀνάθημα σαφὲς καὶ
ὕποχρεωτικόν, καὶ ἀδύνατος τοῦ λοιποῦ ἢ κατάργησις αὐτοῦ.

Ἐγένετο τοῦτο καὶ ἐγράφη τῇ 13 Μουχαρρέμ τοῦ 1280.

Μάρτυρες

Σεΐτ Μεχμέτ Σαΐτ ἐφένδης υἱὸς Ἀχμέτ.

Κλητῆρ Μουσταφᾶ ἀγᾶς υἱὸς Χαλήλ.

Κλητῆρ Χαφῆζ Μουσταφᾶ ἀγᾶς υἱὸς Φαζλῆ.

καὶ ἄλλοι.